

[Chr. Madsen.]

foregået inden for åndssvageforsorgen igennem årene, må rettes op; der må ske noget, og de mennesker, som arbejder med det til daglig, må have den støtte, som folketingset kan give dem.

Iver Poulsen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Arne Bertelsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg i hans sted udtale mit partis tilfredshed med det foreliggende lovforslag. Vi har gentagne gange netop peget på åndssvageforsorgen som en af de mørke pletter, vi meget gerne så slettet ud i vor forsorgslovgivning. Derfor kan jeg på mit partis vegne tilsige støtte til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Socialministeren (Bundvad): Jeg takker udvalget for den enstemmige indstilling om lovforslagets gennemførelse. Jeg vil også gerne takke for, at udvalget gjorde sig den ulejlighed at tage over og se på forsorgscentret i Sønderjylland. Jeg tror, at vi alle blev enige om, at det er nødvendigt for os at foretage en stærk udtynding på de enkelte afdelinger, vi har set, og jeg kan sige, at sådan er det også på andre centrer. Det er, som om man tidligere har haft den opfattelse, at der kunne bo lige så mange mennesker, som der kunne stå senge til i et rum, men det er ikke tilfredsstillende.

Endvidere tror jeg også, man blev klar over, at når man følger en behandlingslinje, er der chancer for at løse de pågældende mennesker ud af denne ganske passive tilstand, hvor de ofte kan blive rokkepatienter, idet man i stedet sætter dem aktivt i gang med en uddannelse eller et arbejde, som optager dem personligt, og som bringer dem videre frem til en bedre tilstand.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Gorrsen sagde, at det både er lægelig, pædagogisk og social behandling, der skal til; det er min opfattelse efter det, udvalget hørte derovre, at vi har et grundlag for at kunne gå den vej, ikke mindst — det vil jeg da gerne understrege — på grund af det dygtige personale, vi har. Det er jo sådan, at udefra set må man ofte opfatte arbejdet med åndssvage på en anstalt som

en meget besværlig og tungt belastende opgave. Alligevel ser vi, at personalet går til arbejdet med stor interesse og glæde og hele tiden brænder af trang til at bringe deres elever eller patienter bare nogle få skridt videre frem, og det vil jeg gerne her fra talerstolen have lov at sige det pågældende personale tak for.

Hvad det byggetekniske angår, er det sådan, at vi alle må være interesseret i det, udvalget har fremhævet med hensyn til overgang til præfabrikerede bygninger, når der er chance for det. Det har vi da også fra åndssvageforsorgens og socialministeriets side foreslået i det andet lovforslag, der er til behandling i folketingset, og jeg vil gerne erklære, at vi vil tage alle de hensyn til denne nye opgave, som vi overhovedet kan tage. Det vil altså sige, at vi skal henvende de pågældende myndigheders opmærksomhed på det; vi kan måske også selv sætte noget i gang for at få præfabrikeret byggeri gennemført.

Jeg må imidlertid have lov til at komme med et lille hjertesuk. Det kan ikke nytte, at vi, når vi står over for opgaver som den i Ribe, siger, at nu kan der ikke laves noget, medmindre det er præfabrikeret, for så får vi en ny sovepude. Det må være inden for en rimelig tid, der sker forandringer. F. eks. kan det køkken, udvalget så, ikke laves præfabrikeret, og det må laves snart. Noget tilsvarende gælder forandring af bestående bygninger, og det gælder også skoler og forskelligt andet. Der må vi i gang, selv om vi skal lave det som traditionelt byggeri. Jeg vil dog gerne føje til, at i den udstrækning, vi har mulighed for inden for den samlede store udbygning at fremme nye former for byggeri, vil vi naturligvis gøre det.

Til det ærede medlem hr. Chr. Madsen vil jeg sige, at jeg tror, at det ærede medlem kan få svar på de spørgsmål, han stillede om elementbyggeri i det andet udvalg, vi har siddende, om internatskolerne. Jeg husker, at det spørgsmål netop blev rejst ved besøget på den pågældende forsøgsskole, og det er givet, at socialministeriet, åndssvageforsorgen og boligministeriet vil være villige til at svare på de rent tekniske spørgsmål, som er stillet, så det ærede medlem dér kan få svar på sit spørgsmål.

Til slut vil jeg gerne sige, at det er klart, at vi i vore videre overvejelser af sagen vil